

AZAÑA DEFENSA LES AUTONOMIES

No es pot entendre l'autonomia, no es jutjaran mai amb encert els problemes orgànics de l'autonomia, si no ens alliberem abans d'una preocupació: que les regions autònomes —no dic pas Catalunya—, les regions, després d'obtenir l'autonomia, no són l'estranger; són Espanya, tan Espanya com ho són avui, o potser més, perquè estaran més contentes. No són l'estranger; per consegüent, no cal prendre, respecte a les regions autònomes, les precaucions,

les reserves, les prevencions que es prendrien davant un país estranger amb el qual acabéssim d'ajustar la pau per a la defensa dels interessos dels espanyols. No és això. I, a més, hi ha una altra cosa: una vegada votades les autonomies, aquesta i les de més enllà, i creats aquest i els de més enllà Governos autònoms, l'organisme de govern de la regió —en el cas de Catalunya la Generalitat— és una part de l'Estat espanyol, no és un organisme rival, ni defensiu ni

agressiu, sinó una part integrant de l'organització de l'Estat de la República espanyola. I en tant que això no s'entengui així, senyors diputats, ningú no entendre el que és l'autonomia.

Discurs de Manuel Azaña a les Corts (desembre de 1931)

Enfront de quines idees defensa Azaña les autonomies?

Font: D.D.A.A. Sepharad. Geografia i història d'Espanya i dels països hispànics. Ed. Barcanova, Barcelona, 1986, pàg. 339